

Budapest, 1893. július 29. – Budapest, 1963. november 26.

A budapesti Királyi Magyar Tudományegyetemen földrajz-természetrájk szakos tanári és bölcsészdoktori oklevelet szerzett. 1915-től állami alkalmazott volt. Az első világháborúban az olasz fronton katona; később részt vett a pacifista, feminista és a Páneurópa-mozgalomban. 1919-ben a Magyar Köztársaság Párt alapító tagja, kapcsolatban állt az októbrista emigrációval. 1919 és 1941 között fővárosi polgári iskolai tanár volt; 1922-ben és 1925-ben fegyelmi eljárást indítottak ellene a polgári demokratikus forradalomban játszott szerepe és ellenzéki magatartása miatt. 1924-ben elbocsátották, de később visszavették állásába. A Nagy Vince vezette Országos Kossuth Párt tagja, 1933-ban a párt Budapest VIII. kerületi szervezetének elnöke. 1929-ben csatlakozott a Magyar Fabianus Párthoz. 1941-ben politikai beállítottsága és származása miatt nyugdíjazták. 1945. áprilisban a Kossuth-párt és az FKGP egyesülésekor lett a Független Kisgazdapárt tagja. 1945. június 24-én került be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945-től az Építési és Közmunkaügyi Minisztériumban dolgozott, november 6-ától osztálytanácsos. 1948 júliusban címzetes miniszteri tanácsos lett.